

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII KADENCJA

Warszawa, dnia 13 grudnia 2010 r.

Druk nr 919 X

DODATKOWE SPRAWOZDANIE
KOMISJI USTAWODAWCZEJ
oraz
KOMISJI RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

(wraz z zestawieniem wszystkich wniosków)

o projekcie ustawy o zmianie ustawy o Policji

Senat na 63. posiedzeniu w dniu 21 października 2010 r. – po przeprowadzonym drugim czytaniu – zgodnie z art. 81 ust. 3 Regulaminu Senatu skierował projekt ustawy do Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej.

Komisje na wspólnym posiedzeniu w dniu 21 października 2010 r. ustosunkowały się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków.

Komisje poparły wniosek zawarty w zestawieniu i wnoszą o jego przyjęcie przez Senat wraz z jednolitym projektem ustawy o zmianie ustawy o Policji, ustawy o Straży Granicznej oraz ustawy o Służbie Więziennej oraz projektem uchwały w sprawie wniesienia do Sejmu tego projektu ustawy, zawartymi w druku nr 919 S.

W załączeniu przekazujemy informację co do zgodności z prawem Unii Europejskiej poprawek zgłoszonych w trakcie drugiego czytania projektu ustawy.

Przewodniczący Komisji
Rodziny i Polityki Społecznej
(-) Mieczysław Augustyn

Przewodniczący Komisji
Ustawodawczej
(-) Piotr Zientarski

ZESTAWIENIE WNIOSKÓW

do projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji

- art. 2 otrzymuje brzmienie:

"Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.) w art. 118:

1) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub urlopy dodatkowe oraz ekwiwalent za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3;"

2) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

"2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 otrzymuje ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz ekwiwalent za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3.

2a. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 2 otrzymuje ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3.".

Poprawka sen.
S. Gogacza
poparta przez
połączone komisje

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Warszawa, 13 grudnia 2010 r.

Podsekretarz Stanu

Maciej Szpunar

DPUE - 920 4004 - 10/11, ma/3

Sm - 2810

dot.: BPS/KU-034/345/10 z 21.10.2010 r.

Pan

Piotr Zientarski

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z przedłożonym zestawieniem wniosków zgłoszonych w drugim czytaniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji (druk senacki nr 919), pozwalam sobie zgłosić następującą uwagę.

Przedstawiony wniosek wprowadza zmiany do art. 118 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej polegające na zniesieniu ograniczeń w przyznawaniu funkcjonariuszowi ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz ekwiwalentu za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy o Straży Granicznej. Zmiana ta jako taka nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Należy jednak zwrócić uwagę na przepis zawarty w projektowanym ust. 2a w art. 118. Zgodnie z nim funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 2 otrzymuje ekwiwalent pieniężny jedynie za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy, tj. za czas służby wykonywanej ponad obowiązującą normę. Funkcjonariuszom tym, podobnie jak funkcjonariuszom wskazanym w art. 45 ust. 2 pkt 9-11 ustawy, nie przysługuje prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub urlopy dodatkowe.

W tym kontekście należy przywołać dyrektywę 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącą niektórych aspektów organizacji

czasu pracy, która w art. 7 wymaga, aby każdy pracownik był uprawniony do corocznego płatnego urlopu w wymiarze co najmniej czterech tygodni, przy czym minimalny okres corocznego płatnego urlopu nie może być zastąpiony wypłatą ekwiwalentu pieniężnego, z wyjątkiem przypadku gdy stosunek pracy ulega rozwiązaniu.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE, prawo każdego pracownika do corocznego płatnego urlopu musi być uznane za zasadę wspólnotowego prawa socjalnego o szczególnej wadze, od której nie może być odstępstw i której wprowadzenie w życie przez właściwe władze krajowe może być dokonane tylko w granicach wyraźnie wytyczonych samą dyrektywą Rady 93/104/WE (obecnie zastąpioną dyrektywą Rady 2003/88/WE). W razie ustania stosunku pracy faktyczne skorzystanie z corocznego płatnego urlopu nie jest już możliwe. Aby zapobiec temu, żeby ze względu na tę niemożność skorzystanie przez pracownika z tego prawa, choćby w formie pieniężnej, nie było wyłączone, art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE ustanawia prawo pracownika do ekwiwalentu pieniężnego¹.

W związku z powyższym nieprzyznanie pewnym kategoriom funkcjonariuszy zwalnianym ze służby prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany przed zwolnieniem ze służby urlop wypoczynkowy budzi zastrzeżenia na gruncie prawa unijnego.

Sekretarz Stanu
Z poważaniem
Mikołaj Dowgiałewicz

Do wiadomości:

Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

sporządzili: Joanna Faldyga, tel. 455 53 13

Michał Arciszewski, tel. 455 53 70

akceptował/a:

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawach połączonych C-350/06 oraz C-520/06 *Gerhard Schultze-Hoff przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund i C. Stringer i in. przeciwko Her Majesty's Revenue and Customs*, pkt 22 oraz 56.